# NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
# JULIANE KOKOTT
prednesené 26. apríla 2007 [1]

## I — Úvod

1. Prejednávaná vec dáva možnosť vyjasniť rozdelenie právomoci medzi Spoločenstvom a členskými štátmi v oblasti kontroly koncentrácií. [2] V konkrétnom prípade koncentrácie je na určenie príslušného orgánu pre hospodársku súťaž potrebné objasniť si relevantné časové obdobie. Rovnako je potrebné posúdiť, či tento orgán môže v dôsledku neskorších udalostí o svoju právomoc prísť. Tieto otázky majú pre dotknuté hospodárske subjekty, ako aj pre orgány pre hospodársku súťaž na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Spoločenstva príslušné na rozhodovanie o kontrole koncentrácií zásadný praktický význam.

2. Okolnosti predchádzajúce prejednávanú vec spočívajú v konaní týkajúcom sa holandského trhu stavebných materiálov, okrem iného kremičito-vápenatých tehál. V roku 1999 spoločnosti Cementbouw [3] a Haniel [4] získali spoločnú kontrolu nad CVK [5] a jeho členskými podnikmi. Na tento účel boli uzatvorené dve skupiny transakcií, ktoré Komisia považovala za jednu *koncentráciu medzi podnikmi*. Právomoc Komisie posudzovať tento prípad bolo možné akceptovať len preto, že tieto dve skupiny transakcií boli považované za jednu a pri ich spoločnom posúdení prevyšovali príslušné prahové hodnoty obratu.

3. Počas konania o kontrole koncentrácie Komisia zistila problémy týkajúce sa hospodárskej súťaže. V snahe vyriešiť tieto problémy však spoločnosti Haniel a Cementbouw

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

2 — Kontrola koncentrácií vo všeobecnosti znamená kontrolu koncentrácií medzi podnikmi, či už ide o zlúčenia v pravom zmysle slova alebo o iné formy koncentrácie medzi podnikmi.

3 — Cementbouw Handel & Industrie BV (Cementbouw) pôsobí v Holandsku na trhu stavebných materiálov, resp. všeobecnejšie v oblasti výstavby, logistiky, a na trhoch dodávok surovín.

4 — Nemecká spoločnosť Franz Haniel & Cie GmbH (Haniel) pôsobí v sektore stavebných materiálov.

5 — Coöperatieve Verkoop- en Produktievereniging van Kalkzandsteenproducenten.

navrhli len záväzky týkajúce sa *druhej skupiny transakcií*. Komisia tieto záväzky odmietla, keďže neboli spôsobilé uvedené problémy týkajúce sa hospodárskej súťaže vyriešiť a koncentráciu povolila len v prípade, ak budú dané ďalšie záväzky vrátane vzdania sa *prvej skupiny transakcií*.

4. Cementbouw teraz pred Súdnym dvorom tvrdí, že Komisia nebola oprávnená založiť svoje rozhodnutie na týchto ďalších záväzkoch. Podľa Cementbouw by už vzdanie sa druhej skupiny transakcií pôvodne navrhované podnikmi znamenalo, že by prestala existovať podstatná časť koncentrácie a že v zásade by Komisia stratila svoju právomoc rozhodovať vo veci vzhľadom na to, že by už neboli dosiahnuté prahové hodnoty obratu.

## II — Právny rámec

5. Právny rámec relevantný pre prejednávanú vec tvorí nariadenie Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (ďalej len „nariadenie o koncentráciách“),[6] zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1310/97[7].

6. *Vecná pôsobnosť* nariadenia o koncentráciách je zhrnutá v jeho článku 1 ods. 1:

„… toto nariadenie sa uplatňuje na všetky koncentrácie s rozsahom pre celé spoločenstvo…“

Navyše prvá polovica článku 22 ods. 1 nariadenia o koncentráciách stanovuje:

„Toto nariadenie samotné sa uplatňuje na koncentrácie, ako sú definované v článku 3 [Na koncentrácie, ktoré sú definované v článku 3, sa vzťahuje iba toto nariadenie — *neoficiálny preklad*]…“

6 — Ú. v. ES L 285, 2003, s. 1, a korigendum v Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13.

7 — Nariadenie z 30. júna 1997, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 4064/89 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 180, 1997, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 164, a korigendá v Ú. v. ES L 3, 1998, s. 16, a Ú. v. ES L 40, 1998, s. 17).

7. Článok 3 nariadenia o koncentráciách obsahuje definíciu pojmu *koncentrácia,* ktorá obsahuje toto ustanovenie:

„1. Za vznik koncentrácie sa považuje situácia, keď:

a) sa zlúčia dva alebo viac predtým nezávislých podnikov alebo

b) jedna alebo viac osôb, ktoré už kontrolujú najmenej jeden podnik, alebo

— jeden alebo viac podnikov

kúpou cenných papierov alebo aktív, zmluvne alebo iným spôsobom nadobudnú priamu alebo nepriamu kontrolu nad celým alebo nad časťami jedného alebo viacerých ďalších podnikov.

…“

8. Koncentrácia má *rozsah pre celé Spoločenstvo,* ak celkový celosvetový obrat dotknutých podnikov a obrat podnikov v rámci Spoločenstva prevyšuje určité prahové hodnoty stanovené v článku 1 ods. 2 a 3 nariadenia o koncentráciách. Článok 1 ods. 2 nariadenia o koncentráciách, ktorý je pre prejednávanú vec relevantný, stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia je koncentrácia v rozsahu spoločenstva [má koncentrácia rozsah pre celé Spoločenstvo — *neoficiálny preklad*], ak:

a) zložený spoločný celosvetový obrat všetkých účastníkov koncentrácie je viac ako 5000 mil. ECU a

b) spoločný obrat každého z najmenej dvoch účastníkov koncentrácie v rámci spoločenstva je viac ako 250 mil. ECU,

pokiaľ každý z účastníkov koncentrácie nedosahuje viac ako dve tretiny svojho celkového obratu v rámci spoločenstva v jednom a tom istom členskom štáte.“

9. Koncentrácie s rozsahom pre celé Spoločenstvo podliehajú zákazu výkonu a musia byť oznámené Komisii (články 4 a 7 nariadenia o koncentráciách). Komisia ich posudzuje s cieľom stanoviť, či sú, alebo nie sú zlučiteľné so spoločným trhom (článok 2 ods. 1 nariadenia o koncentráciách). Povolenie alebo zákaz koncentrácie závisí od toho, či vytvára alebo posilňuje dominantné postavenie, v ktorého dôsledku by došlo k významnému narušeniu efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti (článok 2 ods. 2 a 3 nariadenia o koncentráciách).

10. Zákaz vždy vyžaduje formálne konanie o kontrole koncentrácií („fáza II“; pozri článok 6 ods. 1 písm. c) a článok 8 ods. 3 nariadenia o koncentráciách). Udeleniu povolenia môže takisto predchádzať formálne konanie toho typu, o aké išlo v predmetnej veci. [8] V záujme vylúčenia akýchkoľvek problémov týkajúcich sa hospodárskej súťaže môže byť povolenie predmetom podmienok a záväzkov. Na tento účel priznáva článok 8 ods. 2 nariadenia o koncentráciách Komisii nasledujúce právomoci:

„Tam, kde Komisia zistí, že v dôsledku zmeny vykonanej danými podnikmi, ak je to potrebné, oznámená koncentrácia spĺňa kritérium stanovené v článku 2 ods. 2… vydá rozhodnutie prehlasujúce koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom.

Môže priložiť k svojmu rozhodnutiu podmienky a povinnosti určené na zaistenie, aby dané podniky splnili záväzky, ktoré prevzali voči Komisii na zaistenie koncentrácie zlučiteľnej so spoločným trhom [na zaistenie zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom — *neoficiálny preklad*]. …“ [9]

8 — Tam, kde koncentrácia nevzbudzuje vážne obavy, pokiaľ ide o zlučiteľnosť so spoločným trhom — čo sa v praxi stáva často, sa povolenie udelí *bez* toho, aby formálne konanie o kontrole koncentrácií vôbec začalo, t. j. po jednoduchom predbežnom preskúmaní („fáza I“). Podľa článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia o koncentráciách v takýchto prípadoch má Komisia *rozhodnúť, že nie je proti nej*, a vyhlásiť, že koncentrácia je zlučiteľná so spoločným trhom.

9 — Rozhodnutie o povolení prijaté v konaní o predbežnom posúdení môže byť takisto predmetom podmienok a záväzkov s cieľom obmedziť akýkoľvek problém s hospodárskou súťažou (článok 6 ods. 2 nariadenia o koncentráciách, zmeneného a doplneného nariadením č. 1310/97).

11. V článku 21 ods. 1 a 2 nariadenia o koncentráciách je právomoc na kontrolu koncentrácií medzi podnikmi definovaná nasledujúcim spôsobom:

„1. Komisia má výlučnú právomoc prijímať rozhodnutia uvedené v tomto nariadení, tieto sú preskúmateľné Súdnym dvorom.

2. Žiadny členský štát nesmie uplatniť svoju národnú právnu úpravu hospodárskej súťaže na prípad koncentrácie v rozsahu spoločenstva.

…“

12. Navyše dvadsiate deviate odôvodnenie nariadenia o koncentráciách jasne stanovuje:

„prípady koncentrácie neuvedené v tomto nariadení patria v zásade do právomoci členských štátov…“

13. V roku 2004 bolo nariadenie o koncentráciách podstatným spôsobom novelizované. Podľa článku 26 ods. 1 *zmeneného* nariadenia o koncentráciách [10] je však toto nariadenie účinné až od 1. mája 2004, a preto nie je pre prejednávanú vec relevantné; podľa článku 26 ods. 2 sa predchádzajúca právna úprava i naďalej uplatňuje na prípady, ako je tento.

## III — Skutkový stav a konanie

### A — *Skutkový stav*

14. Na základe zistení Súdu prvého stupňa [11] možno skutkový stav sporu zhrnúť nasledujúcim spôsobom.

15. CVK existuje od roku 1947 a pôvodne bol poverený predajom výrobkov svojich členských podnikov, holandských výrobcov kremičito-vápenatých tehál. V roku 1989 sa CVK pretransformoval na družstvo podľa holandského práva s cieľom zlepšiť spoluprácu medzi jeho členmi.

10 — Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (nariadenie ES o koncentráciách) (Ú. v. ES L 24, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40) (ďalej len „nové nariadenie o koncentráciách“ alebo „nariadenie č. 139/2004“).

11 — Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. februára 2006, Cementbouw Handel & Industrie/Komisia, T-282/02, Zb. s. II-319, body 4 až 8 (napadnutý rozsudok).

16. V období pred koncentráciou, ktorá tvorí predmet tohto konania na Súdnom dvore, bolo 5 z 11 členských podnikov CVK dcérskymi spoločnosťami spoločnosti Haniel, 3 boli dcérskymi spoločnosťami spoločnosti Cementbouw, 2 boli dcérskymi spoločnosťami podniku RAG [12] a 1 podnik ovládali spoločne Haniel, Cementbouw a RAG.

17. V roku 1998 holandský orgán pre hospodársku súťaž (ďalej len „NMa“) [13] dostal oznámenie o zámere koncentrácie, ktorou CVK zamýšľal prevziať kontrolu nad svojimi členskými podnikmi. Kontrola sa mala previesť v rámci uzavretia dohody o odvode zisku a zmenou stanov CVK. Rozhodnutím z 20. októbra 1998 NMa predmetný zámer povolil.

18. Pred uskutočnením koncentrácie prijala spoločnosť RAG rozhodnutie predať spoločnostiam Haniel a Cementbouw podiely, ktoré vlastnila v členských podnikoch CVK. V marci 1999 účastníci koncentrácie oznámili svoj zámer NMa. NMa im listom z 26. marca 1999 oznámil, že zamýšľaný prevod nepredstavuje koncentráciu v zmysle príslušných holandských pravidiel [14] za predpokladu, že koncentrácia povolená rozhodnutím z 20. októbra 1998 sa uskutoční najneskôr v čase teraz plánovaného prevodu.

19. Dňa 9. augusta 1999 došlo medzi účastníkmi koncentrácie k uskutočneniu niekoľkých transakcií, ktoré možno zhrnúť do dvoch skupín. CVK a jej členské podniky najprv uzavreli vyššie spomínanú dohodu o odvode zisku; [15] stanovy CVK boli zmenené v ten istý deň tak, aby sa vzali do úvahy ustanovenia tejto dohody (*prvá skupina transakcií*). Po druhé 9. augusta 1999 RAG previedla podiely, ktoré vlastnila v troch členských podnikoch CVK, na spoločnosti Haniel a Cementbouw, ktoré medzi sebou uzavreli zmluvu o spolupráci upravujúcu ich spoluprácu v rámci CVK (*druhá skupina transakcií*).

B — *Konanie pred Komisiou, záväzky a sporné rozhodnutie*

20. Po tom, ako sa Komisia dozvedela o transakciách z 9. augusta 1999 pri

12 — RAG AG, Nemecko (pôvodne Ruhrkohle AG).

13 — Nederlandse Mededingingsautoriteit.

14 — Článok 27 zákona z 22. mája 1997 stanovujúceho nové pravidlá týkajúce sa hospodárskej súťaže (Wet van 22 mei 1997 houdende nieuwe regels omtrent de economische mededinging —Mededingingswet —, Stb. 1997, č. 242).

15 — Pozri bod 17 týchto návrhov.

príležitosti preskúmania iných dvoch koncentrácií [16] oznámených spoločnosťou Haniel, upozornila listom z 22. októbra 2001 Cementbouw a ďalšie zúčastnené podniky, že táto koncentrácia jej musí byť oznámená. Haniel a Cementbouw potom 24. júna 2002 v súlade s článkom 4 nariadenia o koncentráciách oznámili koncentráciu.

21. Dňa 25. februára 2002 začala Komisia na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia o koncentráciách formálne kontrolné konanie, keďže usúdila, že oznámená koncentrácia vzbudzuje vážne obavy, pokiaľ ide o jej zlučiteľnosť so spoločným trhom a dohodou o Európskom hospodárskom priestore. [17]

22. Po zaslaní oznámenia o výhradách a vypočutí dotknutých účastníkov Komisiou predložili Haniel a Cementbouw 28. mája 2002 *návrh záväzkov* vrátane záväzkov týkajúcich sa druhej skupiny transakcií. Tieto záväzky v zásade predpokladali, že Haniel and Cementbouw ukončia svoju zmluvu o spolupráci a že ich podiely v členských podnikoch CVK nadobudnuté od RAG v roku 1999 budú predané nezávislej tretej osobe. Na druhej strane však mali zostať v platnosti zmluva o odvode zisku a zmeny v stanovách CVK (prvá skupina transakcií). [18] Podľa názoru Komisie tieto návrhy záväzkov neboli dostatočné na to, aby odstránili problémy v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré Komisia identifikovala a ktoré sa týkali najmä dohody o odvode zisku, t. j. prvej skupiny transakcií.

23. Tieto dva podniky preto 5. júna 2002 predložili *záverečné záväzky*, v ktorých sa okrem iného zaviazali zrušiť dohodu o odvode zisku, pristúpiť k zmene stanov CVK a zrušiť CVK. [19]

24. Dňa 26. júna 2002 prijala Komisia na základe článku 8 ods. 2 nariadenia o koncentráciách sporné rozhodnutie, [20] ktorým určila, že oznámená koncentrácia je zlučiteľná so spoločným trhom a dohodou o Európskom hospodárskom priestore, avšak toto povolenie podmienila plným dodržiavaním konečných záväzkov daných 5. júna 2002 spoločnosťami Haniel a Cementbouw. Povolenie koncentrácie bolo osobitne podmienené povinnosťou *zrušenia CVK*

16 — Veci COMP/M.2495 — Haniel/Fels a COMP/M.2568 — Haniel/Ytong.

17 — Dohoda o Európskom hospodárskom priestore (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3).

18 — Bod 295 napadnutého rozsudku a odôvodnenie č. 127 sporného rozhodnutia.

19 — Bod 298 napadnutého rozsudku a odôvodnenie č. 129 sporného rozhodnutia.

20 — Rozhodnutie Komisie 2003/756/ES z 26. júna 2002, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom a uplatňovaním Dohody o EHP [vec COMP/M.2650 — Haniel/Cementbouw/JV (CVK)] oznámené pod číslom K(2003) 2315 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 282, 2003, s. 1, a korigendum v Ú. v. ES L 285, 2003, s. 52).

v určitej lehote stanovenej v rámci konečných záväzkov daných spoločnosťami Haniel a Cementbouw.

C — *Konanie na Súde prvého stupňa*

25. Dňa 11. septembra 2002 Cementbouw napadol sporné rozhodnutie na Súde prvého stupňa s návrhom, aby Súd prvého stupňa zrušil toto rozhodnutie a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania. Komisia na druhej strane navrhovala, aby Súd prvého stupňa žalobu zamietol a zaviazal Cementbouw na náhradu trov konania.

26. Rozsudkom z 23. februára 2006 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) [21] Súd prvého stupňa potvrdil sporné rozhodnutie v celom rozsahu. Zamietol žalobu podanú spoločnosťou Cementbouw a tento podnik zaviazal na náhradu trov konania.

27. Vo svojom odvolaní doručenom do kancelárie Súdneho dvora 4. mája 2006 Cementbouw žiada Súdny dvor, aby:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— prípadne vec vrátil Súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

28. Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie a

— zaviazal Cementbouw na náhradu trov konania.

29. Odvolanie bolo na Súdnom dvore najskôr predmetom písomnej časti konania a potom 22. marca 2007 sa uskutočnilo pojednávanie.

## IV — Posúdenie

A — *Úvodné poznámky*

30. Vymedzenie príslušných právomocí Spoločenstva a členských štátov určite nie

21 — Už citovaný v poznámke 11 vyššie.

je len „ústavnoprávnou“ otázkou, o ktorej sa opakovane diskutuje v kontexte primárneho práva, napríklad naposledy v súvislosti so Zmluvou o Ústave pre Európu. [22] Tento problém totiž takisto vzniká v rámci každodennej činnosti orgánov na úrovni Spoločenstva a na vnútroštátnej úrovni. Kontrola koncentrácií je zvlášť ukážkovým príkladom tejto skutočnosti.

31. Nariadenie o koncentráciách v zásade stanovuje jasnú definíciu právomoci v súlade so *zásadou dvojitej výlučnosti*: koncentrácie s rozmerom Spoločenstva posudzuje výlučne Komisia ako orgán Spoločenstva pre hospodársku súťaž, a to výlučne s použitím nariadenia o koncentráciách (článok 21 ods. 1 a 2 a prvá časť článku 22 ods. 1 nariadenia o koncentráciách).

32. Toto konanie však jasne ukazuje, že v špecifickom prípade môže napriek tomu vzniknúť spor o tom, ktorý orgán pre hospodársku súťaž má v rámci Spoločenstva právomoc posudzovať a schvaľovať koncentráciu medzi podnikmi.

22 — Podpísaná v Ríme 29. októbra 2004 (Ú. v. ES C 310, s. 1).

33. Komisia v tomto prípade akceptovala svoju právomoc, [23] pretože dve skupiny transakcií uzatvorených 9. augusta 1999 [24] považovala za súčasť jednej transakcie, [25] ktorá ako celok spĺňala kritériá koncentrácie s rozsahom pre celé Spoločenstvo v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia o koncentráciách v spojení s jeho článkom 1 ods. 1 a 2 a prekračovala príslušné prahové hodnoty obratu. Komisia si v ďalších fázach konania zachovala svoju právomoc aj po tom, čo jej dotknuté podniky predložili návrh svojich záväzkov z 28. mája 2002, v rámci ktorých boli pripravení vzdať sa časti svojej koncentrácie pozostávajúcej z druhej skupiny transakcií.

34. Cementbouw napadol sporné rozhodnutie pred Súdom prvého stupňa v oboch bodoch — spochybňoval tak *pôvodnú právomoc* Komisie, ako aj jej *pokračujúcu právomoc* s ohľadom na akceptáciu záväzkov, ktoré išli ďalej než tie, ktoré boli uvedené v návrhu z 28. mája 2002. Súd prvého stupňa

23 — Pozri najmä odôvodnenia č. 12 až 32 sporného rozhodnutia.

24 — Pozri bod 9 týchto návrhov.

25 — V právnej literatúre sa uvádza nasledujúca poznámka: „*Cette affaire est-elle un exemple de l'échec d'un mécano juridique trop subtil sous-estimant le pouvoir des autorités de la concurrence de s'attacher à la réalité économique plus qu'à la forme juridique d'une opération? Les montages les plus savants sont parfois fragiles…*“ (Cot, *Revue des droits de la concurrence* 2006, s. 108, 109).

však sporné rozhodnutie potvrdil v oboch bodoch. [26]

35. Odvolanie spoločnosti Cementbouw sa už nedotýka všetkých bodov, ktoré boli predmetom konania na prvom stupni. Spochybňuje len tvrdenia Súdu prvého stupňa týkajúce sa *pokračujúcej právomoci* Komisie po návrhu záväzkov z 28. mája 2002. Na druhej strane Cementbouw v tomto odvolaní nespochybňoval *pôvodnú právomoc* Komisie, ktorá vychádzala z toho, že obidve skupiny transakcií z 9. augusta 1999 sa považovali spoločne za jednu transakciu.

B — *Prvý odvolací dôvod*

36. Vo svojom prvom odvolacom dôvode Cementbouw tvrdí, že Súd prvého stupňa sa pri výklade a uplatňovaní článkov 1, 2 a článku 3 ods. 1 nariadenia o koncentráciách dopustil nesprávneho právneho posúdenia. [27] Potvrdil sporné rozhodnutie i napriek tomu, že už ústupky ponúknuté dotknutými podnikmi v ich návrhu záväzkov by v prípade, ak by boli akceptované, viedli k zániku právomoci Komisie. Z dôvodu nedostatku právomoci preto Komisia nemohla ďalej zakladať svoje povolenie koncentrácie na ďalej idúcich konečných záväzkoch daných spoločnosťami Haniel a Cementbouw.

37. Argument spoločnosti Cementbouw je v podstate takýto: právomoc Komisie vo vzťahu k oznámenej koncentrácii vyplývala výlučne z toho, že obe skupiny transakcií boli posudzované spoločne; len v prípade, ak by sa obe posudzovali spoločne, by došlo k prekročeniu prahových hodnôt obratu uvedených v článku 1 nariadenia o koncentráciách a koncentrácia by tak získala rozsah pre celé Spoločenstvo. Vo svojom návrhu záväzkov Haniel a Cementbouw ponúkli vzdať sa časti koncentrácie spočívajúcej v druhej skupine transakcií. Po takejto reorganizácii by táto koncentrácia spadla pod prahové hodnoty obratu stanovené v nariadení o koncentrácii. Jedinou zostávajúcou časťou by potom bola časť týkajúca sa prvej skupiny transakcií, ktorá by sama osebe nemala rozsah pre celé Spoločenstvo vzhľadom na to, že prahové hodnoty obratu by neboli dosiahnuté. Právomoc Komisie nie je založená len na oznámenej koncentrácii, ale aj na koncentrácii, ktorá reálne existuje.

38. V záujme overenia platnosti týchto argumentov je vo vzťahu ku kontrole koncentrácií na účely stanovenia právomoci Komisie (pozri časť 1 nižšie) najprv nevyhnutné

26 — Body 101 až 149 a 293 až 321 napadnutého rozsudku.

27 — V rozsahu, v akom spoločnosť Cementbouw vo svojom *druhom* odvolacom dôvode namieta aj porušenie článku 8 ods. 2 nariadenia o koncentráciách z dôvodu právomoci, sa uvedené argumenty vzťahujú *mutatis mutandis*.

stanoviť relevantný okamih; potom je potrebné posúdiť, či a do akej miery môžu mať neskoršie udalosti vplyv na predtým nadobudnutú právomoc Komisie (pozri časť 2 nižšie).

1. Okamih relevantný na účely stanovenia právomoci Komisie

39. Nariadenie o koncentráciách výslovne neurčuje okamih relevantný na účely stanovenia právomoci Komisie na konanie o kontrole koncentrácií. Nariadenie len stanovuje, že Komisia musí včas posúdiť svoju právomoc a rozhodnúť o nej (pozri článok 4 ods. 3 a článok 6 ods. 1 nariadenia o koncentráciách), [28] nehovorí však nič o tom, ktorý okamih — a teda ktorý skutkový základ — by sa mal na toto posúdenie uplatniť. Tento relevantný okamih je preto potrebné určiť vo svetle ducha a účelu pravidiel o právomoci a ich normatívneho rámca.

40. Ako už bolo uvedené vyššie, [29] nariadenie o koncentráciách spočíva na *zásade presného rozdelenia právomocí* medzi vnútroštátne kontrolné orgány a kontrolné orgány Spoločenstva, pričom Komisia má výlučnú právomoc prijímať všetky rozhodnutia týkajúce sa koncentrácií s rozsahom pre celé Spoločenstvo. [30]

41. Navyše systém vytvorený nariadením o koncentráciách je charakterizovaný *požiadavkou rýchlosti,* ktorú možno dosiahnuť stanovením vyváženého a relatívne prísneho systému lehôt s cieľom obmedziť dĺžku konania o kontrole koncentrácií. [31]

42. Rozdelenie právomoci, ako aj požiadavka rýchlosti napomáhajú právnej istote a v zásade vyjadrujú cieľ zosúladenia požiadaviek efektívneho úradného postupu s požiadavkami hospodárskeho života. [32] Kontrola koncentrácií medzi podnikmi zo strany Komisie ako orgánom Spoločenstva pre hospodársku súťaž by mala byť čo najefektívnejšia.

28 — Pokiaľ ide o povinnosť Komisie rozhodnúť o svojej právomoci, pozri tiež rozsudky z 25. septembra 2003, Schlüsselverlag J. S. Moser a i./Komisia, C-170/02 P, Zb. s. I-9889, bod 28.

29 — Pozri bod 31 týchto návrhov vyššie.

30 — Rozsudky Schlüsselverlag J. S. Moser a i./Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 28, body 32 a 34, a z 22. júna 2004, Portugalsko/Komisia, C-42/01, Zb. s. I-6079, body 50 a 53.

31 — Rozsudky Schlüsselverlag J. S. Moser a i./Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 28, bod 33, a Portugalsko/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 30, bod 51; pozri tiež rozsudok z 27. novembra 1997, Kaysersberg/Komisia, T-290/94, Zb. s. II-2137, bod 113.

32 — Rozsudky Schlüsselverlag J. S. Moser a i./Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 28, body 33 a 34, a Portugalsko/ Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 30, body 51 a 53.

43. Právna istota a efektívnosť kontroly koncentrácií podľa práva Spoločenstva sú taktiež podporené existenciou oznamovacej povinnosti a zákazu uskutočnenia, ktorým koncentrácie s rozsahom pre celé Spoločenstvo podliehajú (články 4 a 7 nariadenia o koncentráciách).

44. V záujme zabezpečenia najvyššej možnej miery právnej istoty, ako aj efektívneho úradného postupu v rámci krátkych lehôt je však potrebné určiť orgán pre hospodársku súťaž príslušný pre posúdenie daného prípadu v najskoršom možnom časovom okamihu.

45. Bolo by možné predstaviť si *dátum oznámenia* koncentrácie Komisii ako referenčný dátum na účely stanovenia právomoci Komisie. Pri bližšom posúdení sa však ukáže, že takýto dátum nemôže byť rozhodujúci, pretože inak by mohli dotknuté podniky tým, že by oznamovali určitú koncentráciu v skoršom, alebo naopak neskoršom termíne, svojvoľne ovplyvňovať rozdelenie právomoci. [33] Navyše z pohľadu riadnych a starostlivých obchodníkov musí byť objektívne určiteľné — ešte predtým, ako si fakticky splnia svoju oznamovaciu povinnosť —, či ich koncentrácia spadá do rámca pôsobnosti nariadenia o koncentráciách, a teda do právomoci Komisie. Len v takom prípade môžu títo obchodníci konať v súlade s právom a riadne si splniť svoju oznamovaciu povinnosť, ako aj povinnosť rešpektovať zákaz uskutočnenia, ktorých porušenie môže viesť k pokutám. [34]

46. Rozhodujúca je preto len skutková situácia tak, ako existuje v čase, keď *vznikla oznamovacia povinnosť*. Inými slovami, právomoc Komisie sa má stanoviť s ohľadom na dátum, *od ktorého* sa jej má určitá koncentrácia v prípade potreby *oznámiť*. [35] Relevantným okamihom je deň, keď dotknuté podniky uzatvoria záväznú zmluvu [36] (pozri článok 4 ods. 1 nariadenia o koncentráciách). [37] V tom čase už je možné objektívne stanoviť, či došlo

33 — Ako ukazuje táto vec, možno si veľmi ľahko predstaviť, že napriek striktnej lehote, v rámci ktorej je potrebné splniť oznamovaciu povinnosť (článok 4 ods. 1 nariadenia o koncentráciách) dôjde k oznámeniu až nejaký čas po uzatvorení zmlúv, ktoré sa riadia občianskym právom. Medzičasom by sa relevantný obrat dotknutých podnikov mohol zmeniť, čo by mohlo mať významné dôsledky na to, či prahové hodnoty podľa článku 1 nariadenia o koncentráciách boli prekročené, alebo neboli dosiahnuté. To by sa o to viac mohlo stať v režime nového nariadenia o koncentráciách, ktorého článok 4 ods. 1 už nestanovuje žiadnu osobitnú lehotu na splnenie povinnosti oznámiť koncentráciu.

34 — Článok 14 ods. 1 písm. a) a článok 2 písm. b) nariadenia o koncentráciách.

35 — V danom prípade nie je potrebné si vyjasňovať, či nie je dokonca relevantný skorší okamih, napríklad okamih, v ktorom bolo prijaté rozhodnutie uzavrieť zmluvu zakladajúcu koncentráciu (pozri druhý pododsek článku 4 ods. 1 nariadenia č. 139/2004). Možnosť *dobrovoľného posunu* dátumu oznámenia týmto spôsobom *smerom vpred* existuje len v rámci nového nariadenia o koncentráciách a nie je upravená v nariadení č. 4064/89, ktoré sa na tento prípad stále vzťahuje.

36 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. septembra 2004, MCI/Komisia, T-310/00, Zb. s. II-3253, bod 89: „[Právomoc Komisie]… závisí, ako uvádza článok 4 nariadenia, od ‚uzavretia zmluvy o fúzii'". Súd prvého stupňa pokračuje konštatovaním, že Komisia *„nemá* právomoc prijať rozhodnutie podľa nariadenia č. 4064/89 *pred* uzavretím takejto zmluvy" (kurzívou zvýraznila generálna advokátka).

37 — Obdobou uzatvorenia zmluvy je oznámenie návrhu vo verejnej súťaži alebo nadobudnutie kontrolného podielu (článok 4 ods. 1 nariadenia o koncentráciách).

ku koncentrácii s rozsahom pre celé Spoločenstvo, alebo nie. Zákaz uskutočnenia stanovený v nariadení o koncentráciách sa vo vzťahu k dotknutým podnikom takisto začína uplatňovať od tohto okamihu (pozri článok 7 ods. 1 nariadenia o koncentráciách).

2. Vplyv neskorších udalostí na právomoc Komisie

47. Zostáva posúdiť, či a v akom rozsahu môžu mať neskoršie udalosti, osobitne tie, ktoré nastali v priebehu konania o kontrole koncentrácie, vplyv na predtým nadobudnutú právomoc Komisie.

48. Je zrejmé, že Komisia stráca svoju právomoc posudzovať koncentráciu v prípade, že dotknuté podniky *úplne upustia* od svojho — doposiaľ neuskutočneného — zámeru koncentrácie. [38] Konanie o kontrole koncentrácií sa tým stáva bezúčelné. [39]

49. Takéto konanie sa naopak určite nestáva bezúčelné v prípade, ak dotknuté podniky uskutočnia len určité *zmeny* svojej koncentrácie bez toho, aby od nej úplne upustili. Aj v prípade, ak sú tieto zmeny veľmi rozsiahle a z pohľadu dotknutých podnikov sa dotýkajú podstaty ich koncentrácie, [40] stále zostáva časť koncentrácie — v tomto prípade prvá skupina transakcií —, ktorá bude podľa vôle zmluvných strán naďalej pretrvávať. V porovnaní s myšlienkou úplného upustenia od koncentrácie to v rozpore s názorom spoločnosti Cementbouw predstavuje kvalitatívnu zmenu.

50. Konanie sa nemôže stať bezúčelné — a to tým skôr v takom prípade, o aký ide v prejednávanej veci, ak sa dotknuté podniky voči Komisii zaviažu urobiť určité zmeny bez toho, aby ich hneď zavádzali do praxe. V protiklade s názorom spoločnosti Cementbouw takéto *záväzky* samy osebe priamo nemenia existenciu koncentrácie zmluvne dohodnutej medzi podnikmi a jej ekonomické účinky, zvlášť tam, kde sa podobne ako v predmetnej veci už táto koncentrácia uskutočnila.

51. Povedané všeobecnejšie, samotná skutočnosť, že podniky v priebehu konania o kontrole koncentrácií urobia, alebo sa jednoducho zaviažu urobiť určité zmeny

38 — Pozri v tomto zmysle rozsudok MCI/Komisia (už citovaný v poznámke pod čiarou 36, najmä body 96 a 107).

39 — V novom nariadení o koncentráciách je táto myšlienka vyjadrená v druhej polovici článku 6 ods. 1 písm. c).

40 — V danej veci spoločnosť Cementbouw tvrdí, že návrh záväzkov z 28. mája 2002 by viedol k zániku „podstaty“ a „konštitutívneho prvku“ tejto koncentrácie (pozri body 11, 13 a 17 odvolania).

svojej koncentrácie, nemusí mať žiaden dopad na už predtým nadobudnutú právomoc Komisie. Ak rovnako ako v predmetnej veci stále existuje zámer vytvoriť koncentráciu alebo zachovať už uskutočnenú koncentráciu, je posúdenie jej zlučiteľnosti so spoločným trhom aj pri akceptácii značného skresania jej pôvodného rozsahu stále opodstatnené.

52. To naznačuje aj účel, kvôli ktorému sa takéto zmeny koncentrácie počas konania o kontrole koncentrácií uskutočňujú, alebo ku ktorým sa podniky zaväzujú: článok 8 ods. 2 nariadenia o koncentráciách [41] jasne stanovuje, že zámerom uskutočnených zmien a ústupkov (a teda „záväzkov“) je upraviť koncentráciu do podoby, ktorá je zlučiteľná so spoločným trhom. Z bližšieho posúdenia vyplýva, že ich účelom je umožniť Komisii efektívne vykonávať jej právomoci v rámci konania o kontrole koncentrácií a nie odňať jej v určitom prípade právomoc.

53. Samotná skutočnosť, že dôjde k uskutočneniu zmeny alebo záväzku uskutočnenia zmeny koncentrácie bez toho, aby bolo od tejto koncentrácie úplne upustené, nezbavuje vyššie uvedený cieľ zabezpečenia najvyššej možnej miery právnej istoty, ako aj efektívneho úradného postupu v rámci kontroly koncentrácií jeho významu. [42]

54. S požiadavkou právnej istoty, ako aj s požiadavkou efektívneho úradného postupu v rámci krátkych lehôt by nebolo zlučiteľné, ak by bolo možné opakovane spochybňovať právomoc Komisie alebo ak by táto právomoc bola v priebehu konania o kontrole koncentrácií predmetom neustálych zmien.

55. V opačnom prípade by sa bolo treba obávať toho, že by sa určitá vec bezcieľne presúvala medzi Komisiou a jedným alebo viacerými vnútroštátnymi orgánmi pre hospodársku súťaž — čo by značne spomaľovalo a komplikovalo jej posúdenie z hľadiska práva hospodárskej súťaže a prinášalo by mnoho neistoty nielen pre dotknuté orgány, ale aj pre dotknuté podniky a trhy. Navyše nemožno vylúčiť, že by dotknuté podniky v priebehu konania o kontrole koncentrácií mohli zámerne robiť zmeny vo svojej koncentrácii s cieľom vylúčiť právomoc jedného orgánu pre hospodársku súťaž a podriadiť túto koncentráciu právomoci iného, zrejme zhovievavejšieho orgánu; to by preto mohlo viesť k určitému druhu „forum shopping“ (vyberaniu si vhodnejšieho rozhodovacieho orgánu).

41 — To isté platí pre povolenia v predbežnej fáze posudzovania („fáza I“) podľa článku 6 ods. 2 nariadenia o koncentráciách, zmeneného a doplneného nariadením č. 1310/97.

42 — Pozri body 40 až 44 návrhov vyššie.

56. Preto nariadenie o koncentráciách v žiadnom svojom ustanovení nevyžaduje, aby Komisia nanovo posudzovala svoju právomoc v prípade, že dotknuté podniky zmenia svoju koncentráciu alebo sa k tomu len zaviažu. Namiesto toho musí Komisia stanoviť, či došlo k prekročeniu prahových hodnôt obratu uvedených v článku 1 nariadenia o koncentráciách ešte predtým, ako bolo začaté formálne konanie („fáza II"), t. j. počas „fázy predbežného preskúmavania" („fáza I"). Podľa článku 6 ods. 1 nariadenia o koncentráciách vychádza toto preskúmavanie výlučne z *koncentrácie oznámenej* Komisii. Zohľadňovanie neskorších úprav oznámenej koncentrácie stanovené v článku 8 ods. 2 nariadenia o koncentráciách slúži len na to, aby sa rozhodlo, či je koncentrácia zlučiteľná so spoločným trhom. V článku 8 ods. 2 nariadenia o koncentráciách [43] na rozdiel od článku 6 ods. 1 tohto nariadenia nie je výslovne uvedené, že Komisia má nanovo rozhodnúť o svojej právomoci. [44]

3. Predbežný záver

57. V rámci predbežného záveru je potrebné uviesť, že jediný relevantný dátum na stanovenie právomoci Komisie na začatie konania o kontrole koncentrácií je dátum, *od ktorého má byť* koncentrácia *oznámená* Komisii. Neskoršie zmeny koncentrácie už nemajú na právomoc Komisie žiadny vplyv, ibaže by bezprostredne viedli k úplnému upusteniu od danej koncentrácie.

58. Súbor návrhu záväzkov urobený spoločnosťami Haniel a Cementbouw 28. mája 2002 by aj v prípade, ak by bol uskutočnený, viedol len k upusteniu od druhej skupiny transakcií, ale v žiadnom prípade by neovplyvnil prvú skupinu transakcií.

59. Na základe tohto stavu veci teda Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď dospel k záveru, že tieto návrhy záväzkov nemohli ovplyvniť existenciu koncentrácie, [45] že Komisia stále disponovala právomocou rozhodovať v danej veci, [46] a že bola oprávnená vychádzať pri svojom schvaľovaní z konečných záväzkov daných spoločnosťami Haniel a Cementbouw 5. júna 2002.

43 — Obdobné ustanovenie je uvedené vo vzťahu k fáze predbežného posudzovania v článku 6 ods. 2 nariadenia o koncentráciách, zmeneného a doplneného nariadením č. 1310/97.

44 — Vo svojom odvolaní sa spoločnosť Cementbouw odvoláva okrem iného na rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. marca 1994, Air France/Komisia, Zb. s. II-121, bod 102. Tento rozsudok sa však týka právomoci Komisie v čase, keď dôjde k vzniku oznamovacej povinnosti. Nijako nepomáha, pokiaľ ide o prípadnú povinnosť Komisie v dôsledku neskorších udalostí opätovne posúdiť svoju právomoc.

45 — Bod 301 posledná veta napadnutého rozsudku.

46 — Bod 302 napadnutého rozsudku.

60. Prvý odvolací dôvod je preto nedôvodný.

C — *Druhý odvolací dôvod*

61. Vo svojom druhom odvolacom dôvode spoločnosť Cementbouw tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade a uplatnení článku 8 ods. 2 nariadenia o koncentráciách a porušil zásadu proporcionality.

1. Namietané porušenie zásady proporcionality

62. Spoločnosť Cementbouw tu v zásade uplatňuje rovnaké argumenty ako uvádzala v rámci prvého odvolacieho dôvodu. Súd prvého stupňa neakceptoval, že Komisia bola povinná prijať súbor návrhu záväzkov daných spoločnosťami Haniel a Cementbouw 28. mája 2002. Podľa názoru spoločnosti Cementbouw by uskutočnenie tohto návrhu záväzkov odňalo tejto koncentrácii rozsah pre celé Spoločenstvo. Zostala by potom len prvá skupina transakcií [47] a tie by samy osebe nemohli spadať do právomoci Komisie.

63. Ako som už uviedla v súvislosti s prvým odvolacím dôvodom, [48] tieto argumenty neobstoja. Preto sa vo svojich nižšie uvedených pripomienkach obmedzím na posúdenie dvoch dodatočných argumentov predložených spoločnosťou Cementbouw osobitne vo vzťahu k druhému odvolaciemu dôvodu.

64. Po prvé spoločnosť Cementbouw tvrdí, že Súd prvého stupňa porušil zásadu proporcionality. Tvrdí, že Súd dospel k nesprávnemu záveru, že Komisia nebola povinná akceptovať návrh záväzkov z 28. mája 2002, ale len konečné záväzky z 5. júna 2002.

65. Zásada proporcionality je jedna zo všeobecných zásad práva Spoločenstva. [49] Podľa ustálenej judikatúry táto zásada vyžaduje, aby opatrenia prijímané inštitúciami Spoločenstva neprekračovali hranice toho, čo je vhodné a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou; v prípade, kde existuje voľba medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu z nich a spôsobené ťažkosti

47 — V tejto súvislosti spoločnosť Cementbouw osobitne uvádza dohodu o odvode zisku.

48 — Pozri najmä body 29 až 60 týchto návrhov vyššie.

49 — Pozri okrem iného rozsudok z 10. januára 2006, IATA a ELFAA, C-344/04, Zb. s. I-403, bod 79.

nesmú byť neúmerné vo vzťahu k sledovaným cieľom. [50]

66. Rozhodnutia prijaté Komisiou v konaní o kontrole koncentrácií musia spĺňať požiadavky proporcionality a v tomto ohľade podliehajú súdnemu preskúmavaniu. To sa vzťahuje nielen na rozhodnutia o zákaze podľa článku 8 ods. 3 nariadenia o koncentráciách a rozhodnutia o rozdelení podľa článku 8 ods. 4 nariadenia o koncentráciách, ale aj na rozhodnutia schvaľujúce koncentráciu podľa článku 8 ods. 2 nariadenia o koncentráciách v prípade, že stanovujú podmienky a povinnosti. Dotknuté podniky môžu mať reálny záujem na súdnom preskúmaní určitých, pre nich nevýhodných častí rozhodnutí o povolení koncentrácie s cieľom dosiahnuť také povolenie, ktoré nebude obsahovať podmienky a záväzky, alebo aspoň povolenie s menej obmedzujúcimi podmienkami a záväzkami. [51]

67. Rozhodnutie, či je koncentrácia zlučiteľná so spoločným trhom, si však vyžaduje, aby Komisia posudzovala komplexné situácie ekonomickej povahy, pri ktorých disponuje diskrečnou právomocou. [52] Táto diskrečná právomoc sa musí vzťahovať aj na posúdenie otázky, či sú záväzky ponúknuté Komisii vhodné na vyriešenie problému hospodárskej súťaže identifikovaného Komisiou.

68. Súdy Spoločenstva musia stanoviť, či predložené dôkazy sú vecne správne, spoľahlivé a konzistentné; musia tiež preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú súhrn podstatných údajov, ktoré musia byť zohľadnené pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé odôvodniť závery, ktoré sa z nich vyvodili. [53] Nie sú však oprávnené nahradiť posúdenie vykonané Komisiou vlastným posúdením vhodnosti prijatých záväzkov.

69. V súvislosti so súdnym preskúmavaním proporcionality rozhodnutia o povolení, ku ktorému sú pripojené podmienky a záväzky, je takisto potrebné vziať do úvahy, že tieto podmienky a záväzky vychádzajú z *dobrovoľných záväzkov* daných dotknutými podnikmi. Preto existujú silné dôvody na predpoklad, že dotknuté podniky samy považujú tieto

50 — Špecificky vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu pozri rozsudok z 9. marca 2006, Zuid-Hollandse Milieufederatie and Natuur en Milieu, C-174/05, Zb. s. I-2443, bod 28.

51 — V prípade, že tieto podmienky a záväzky — ako to vo všeobecnosti býva — sú neoddeliteľne spojené so samotným povolením koncentrácie, ich však nemožno *spochybňovať oddelene* (pozri ustálenú judikatúru, okrem iného rozsudok z 27. júna 2006, Parlament/Rada, C-540/03, Zb. s. I-5769, body 27 a 28). V takom prípade je možné napadnúť len rozhodnutie o povolení, ku ktorému sú tieto podmienky a záväzky pripojené, ako celok — a to s cieľom dosiahnuť úplné prehodnotenie koncentrácie zo strany Komisie, ako je to stanovené v článku 10 ods. 5 nariadenia o koncentráciách.

52 — Rozsudok z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia, C-68/94 a C-30/95, Zb. s. I-1375, body 223 a 224, a rozsudok z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/03 P, Zb. s. I-987, body 38 až 40.

53 — Rozsudok Komisia/Tetra Laval, už citovaný v poznámke pod čiarou 52, bod 39.

záväzky za vhodné, nevyhnutné a primerané na vyriešenie problému hospodárskej súťaže identifikovaného Komisiou, najmä vzhľadom na to, že z pohľadu dotknutých podnikov predstavuje podmienečné povolenie vo všeobecnosti menej obmedzujúci spôsob ako zákaz koncentrácie. Na to, aby bolo možné prijať záver, že rozhodnutie Komisie vychádzajúce z dobrovoľných záväzkov daných dotknutými podnikmi nie je zlučiteľné so zásadou proporcionality, by teda museli existovať výnimočné okolnosti.

70. V predmetnej veci spoločnosť Cementbouw, zdá sa, zaujala stanovisko, že Súd prvého stupňa mal akceptovať existenciu takýchto výnimočných okolností vzhľadom na to, že koncentrácia už bola uskutočnená a Komisia si jej oznámenie „pod hrozbou pokuty“ vynútila. [54] Najmä právomoc nariadiť v prípade potreby podľa článku 8 ods. 4 nariadenia o koncentráciách rozdelenie umožnila Komisii zabezpečiť si splnenie záväzkov dotknutých podnikov, ktoré by inak nebola dosiahla.

71. Tieto argumenty ma nepresvedčili. [55] Skutočnosť, že sa koncentrácia uskutoční bez udelenia príslušnej výnimky zo zákazu uskutočnenia dokonca ešte predtým, ako je oznámená Komisii, je na výlučnej zodpovednosti dotknutých podnikov a určite nemôže byť dôvodom na existenciu výnimočných okolností. Z nariadenia o koncentráciách vyplýva, že Komisia môže uložiť pokuty, a v prípade, že je to nevyhnutné a koncentrácia je vykonaná v rozpore s právnou úpravou, môže nariadiť rozdelenie. [56] Pokiaľ sa Komisia v tejto súvislosti odvoláva na svoje právomoci voči dotknutým podnikom, poukazuje len na právny stav a určite nekoná nič výnimočné. Rovnako to neovplyvňuje dobrovoľnú povahu záväzkov daných podnikmi.

72. Navyše sa zdá, že spoločnosť Cementbouw sa vo svojom odvolaní snaží zo zásady proporcionality odvodiť, že záväzky dané dotknutými spoločnosťami sú v každom prípade dostatočné a Komisia ich musí akceptovať v prípade, že zbavujú určitú koncentráciu rozsahu pre celé Spoločenstvo, a teda znižujú hodnotu jej obratu pod prahové hodnoty obratu stanovené v článku 1 nariadenia o koncentráciách; Komisia nebola oprávnená založiť svoje rozhodnutie na ďalej idúcich záväzkoch.

54 — Táto poznámka pod čiarou nemá z hľadiska slovenského prekladu návrhov význam.

55 — Argumenty spoločnosti Cementbouw k tomuto problému sú prijateľné vzhľadom na to, že nenapádajú posúdenie skutočností a dôkazov vykonané Súdom prvého stupňa, ale sa zameriavajú na *právnu charakteristiku* okolností predmetnej veci ako *výnimočných*. To je právna otázka, v ktorej prípade Súdny dvor disponuje právomocou v odvolacom konaní: pozri napríklad rozsudok zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 51, a tiež rozsudky z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, C-105/04 P, Zb. s. I-8725, bod 69, a Technische Unie/Komisia, C-113/04 P, Zb. s. I-8831, bod 82.

56 — Vo vzťahu k pokutám pozri článok 14 ods. 2 písm. b) nariadenia o koncentráciách; pokiaľ ide o rozdelenie, pozri článok 8 ods. 4 nariadenia o koncentráciách.

73. Tento argument, ktorého sa mimochodom spoločnosť Cementbouw na ústnom pojednávaní už nepridržiavala bez výhrad, takisto neplatí. Relevantným faktorom pri posudzovaní primeranosti podmienok alebo záväzkov nie je to, či má daná koncentrácia rozsah pre celé Spoločenstvo aj po tom, čo boli tieto podmienky a záväzky splnené, ale to, či sú záväzky dané dotknutými podnikmi „úmerné a celkom by odstránili problém týkajúci sa hospodárskej súťaže“ [57]. Legitímnym cieľom sledovaným týmito podmienkami a záväzkami je len ochrana hospodárskej súťaže na spoločnom trhu pred narušovaním, [58] a na tento účel je potrebná úprava koncentrácie takým spôsobom, aby bola zlučiteľná so spoločným trhom. Len s ohľadom na tento cieľ musia byť prípadné podmienky a povinnosti uložené Komisiou vhodné, nevyhnutné a primerané.

74. Bolo by absurdné, ak by Komisia musela prijať také záväzky, ktoré boli uvedené v návrhu z 28. mája 2002 len z dôvodu, že zbavujú danú koncentráciu rozsahu pre celé Spoločenstvo, bez toho, aby bolo potrebné posúdiť, či sú tieto záväzky vhodné na vyriešenie problému hospodárskej súťaže identifikovaného Komisiou.

75. Súd prvého stupňa sa preto nedopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že rozhodol, že Komisia neporušila zásadu proporcionality. [59]

2. Význam rozhodnutí vnútroštátnych orgánov pre hospodársku súťaž

76. Spoločnosť Cementbouw takisto kritizuje skutočnosť, že Súd prvého stupňa „nevysvetľuje“, ako mohla Komisia dospieť v namietanom rozhodnutí k záveru, ktorý je diametrálne odlišný od záveru, ku ktorému dospel holandský orgán pre hospodársku súťaž („NMa“). V tomto zmysle poukazuje spoločnosť Cementbouw na povolenie dohody o odvode zisku zo strany NMa. [60] Tvrdí, že Súd prvého stupňa pochybil, keď Komisii umožnil, aby bez dostatočného zdôvodnenia neprihliadla k hĺbkovej analýze hospodárskej súťaže relevantnej pre predmetnú vec vykonanej vnútroštátnym orgánom pre hospodársku súťaž.

57 — Pozri v tomto zmysle odôvodnenie č. 8 nariadenia č. 1310/97. To isté platí v rámci nového nariadenia o koncentráciách (odôvodnenie č. 30 nariadenia č. 139/2004).

58 — Článok 3 ods. 1 písm. g) ES a prvé odôvodnenie nariadenia o koncentráciách (alebo odôvodnenie č. 2 nového nariadenia o koncentráciách).

59 — Body 303 a nasl. napadnutého rozsudku.

60 — Pozri bod 17 týchto návrhov vyššie.

77. Ako však priznáva samotná spoločnosť Cementbouw, rozhodnutia vnútroštátnych orgánov v konaniach o kontrole koncentrácií nie sú pre Komisiu záväzné. K tomu by som dodala, že za normálnych okolností nie je s ohľadom na jasné rozdelenie právomoci [61] stanovené v nariadení o koncentráciách takýto záväzný účinok ani len predstaviteľný. Tak Komisia, ako aj vnútroštátne orgány prijímajú rozhodnutia výlučne v rámci svojich vlastných oblastí právomoci, ktoré sa neprekrývajú. [62]

78. Osobitosť predmetnej veci však spočíva v tom, že prvá skupina transakcií hrala určitú úlohu tak v konaní pred NMa, ako aj v neskoršom konaní pred Komisiou. Z formálneho hľadiska nemali tieto dve konania rovnaký predmet vzhľadom na to, že prvú skupinu transakcií posudzovala NMa osobitne, zatiaľ čo Komisia ju posudzovala ako súčasť celkového zámeru, ktorý zahrnoval tak prvú, ako aj druhú skupinu transakcií. Napriek tomu však možno tvrdiť, že oba orgány posúdili prvú skupinu transakcií v rámci príslušných konaní z pohľadu súťažného práva.

79. Z toho však nevyplýva, že by Komisia bola *obsahovo* viazaná predchádzajúcim posúdením prvej skupiny transakcií zo strany NMa. Navyše v protiklade s názorom prezentovaným spoločnosťou Cementbouw na pojednávaní platí, že samotná existencia skoršieho rozhodnutia NMa neobmedzuje diskrečnú právomoc Komisie.

80. Naopak, vďaka existencii druhej skupiny transakcií prešla právomoc posudzovať celkový zámer z hľadiska súťažného práva výlučne na Komisiu. V tejto súvislosti je Komisia *obsahovo viazaná* len kritériami, ktoré stanovuje článok 2 nariadenia o koncentráciách pre posúdenie zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom. Na základe týchto kritérií musí Komisia podrobne posúdiť každý prípad tak, ako to v porovnateľnej situácii urobil vnútroštátny orgán. Z článku 2 nariadenia o koncentráciách však nevyplýva, že je nevyhnutné, aby rozhodnutie Komisie bolo obsahovo v súlade s rozhodnutím vnútroštátneho orgánu.

61 — Pozri body 31 a 40 týchto návrhov vyššie.

62 — Vnútroštátne orgány pre hospodársku súťaž môžu vyjadriť svoje stanovisko v konaní pred Komisiou len v rámci článku 19 nariadenia o koncentráciách.

81. Vo svetle týchto úvah nebolo potrebné, aby Súd prvého stupňa od začiatku „vysvetľoval“ ako *mohla* Komisia pri posudzovaní prvej skupiny transakcií z hľadiska súťažného práva *dospieť k odlišnému záveru* ako NMa. Skutočnosť, že rôzne orgány môžu v rámci svojich právomocí a priestoru pre voľnú úvahu vyriešiť porovnateľné problémy rôznym spôsobom, vyplýva z povahy veci a nepotrebuje ďalšie zdôvodnenie. [63]

82. Len pre úplnosť by sa malo uviesť, že spoločnosť Cementbouw sa nemohla legitímne spoliehať na to, že účinky prvej skupiny transakcií na hospodársku súťaž budú na úrovni Spoločenstva posúdené rovnako, ako boli predtým posúdené na úrovni NMa. Ako správne uvádza Komisia, spoločnosť Cementbouw nikdy neuskutočnila prvú skupinu transakcií vo forme povolenej NMa, ale sama prispela k situácii, keď bola táto časť uzatvorená a uskutočnená len spolu s druhou skupinou transakcií, t. j. ako súčasť väčšej koncentrácie.

63 — Tento jav určite nie je neznámy v transatlantických podmienkach: napríklad v prípade COMP/M.2220 — General Electric/Honeywell dospela Komisia k výrazne odlišnému záveru ako príslušné orgány Spojených štátov.

83. Z uvedeného vyplýva, že druhý odvolací dôvod je nutné zamietnuť ako nedôvodný v celom rozsahu.

D — *Predbežný záver*

84. Keďže žiadny z odvolacích dôvodov, ktoré predložila spoločnosť Cementbouw, nemá výhľad na úspech, domnievam sa, že jej odvolanie je potrebné v celku zamietnuť.

## V — O trovách

85. Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať spoločnosť Cementbouw na náhradu trov konania a spoločnosť Cementbouw nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

## VI — Návrh

86. Na základe vyššie uvedených úvah preto navrhujem, aby Súdny dvor:

1. zamietol odvolanie;

2. zaviazal spoločnosť Cementbouw Handel & Industrie BV na náhradu trov konania.